

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

99. An Parochus, si intellecto consensu contrahentium, non dicat, ego vos coniungo in nomine Patris, &c. peccet mortaliter? Ex p. 3. tr. 4. res. 255. aliàs 256. ibid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

sententiam improbabilem esse docet Coninch *de Sacrament. disp. 24. dub. 3. num. 29.*

2. His tamen non obstantibus Melchioris Cane sententiam: quam supradictis notis auctores citati inveniunt, sequuntur novissimi nostris temporibus duo viri doctissimi sacre Theologiae in Academia Duacena publici Professores, Gulielmus Estius in *4. sent. dist. 26. §. 10.* Franciscus Sylvius in *3. part. D. Thoma quest. 42. art. 2. queritur 1.* qui octo argumenta adducit ad probandum Sacramenti matrimonij ministrum esse solum sacerdotem. Et hanc sententiam tanquam probabilem videtur admittere Didacus Nagnus in *3. part. to. 1. g. 64. art. 6. diffic. 1. concl. 2.* Sed an ita reuera sit, aliis iudicandum relinquo: mihi enim placet communis sententia, asserens ministrum huius Sacramenti esse ipsos contrahentes, vt alibi diximus.

Alibi infra ex doctrina Ref. 113. signanter in fine, & in alia Ref. eius annot.

3. Notandum est tamen hic obiter, Tolerum *lib. 7. cap. 6. num. 4.* docere ministrum in hoc Sacramento ante Concilium Tridentinum non fuisse necessarium, at postea esse necessarium, & pertinere ad essentiam matrimonij ministrum, & testes. Sed haec verba continere multa absurda notauit Basilius Pontius *de matrim. lib. 1. cap. 8. num. 8.* nempe ante Tridentinum non fuisse necessarium ministrum in matrimonio: & tamen Sacramenta non perficiuntur sine ministro; deinde posse Ecclesiam alium ministrum constituere. Quae omnia cum sint absurdissima, & viro docto indigna; dicendum est contra Pontium sub nomine ministri Toletum intelligere sacerdotem assistentem cum testibus matrimonio, & sic omnia absurda cessant; nam praesentia Parochi ante Tridentinum non erat necessaria ad contrahendum matrimonium, postea vero sic.

RESOL. XCVII.

Quanam sit materia, & forma huius Sacramenti?
Et quanam sit materia, & forma in matrimonio contrahendo per Procuratorem inter absentes? Ex part. 3. tit. 4. Ref. 250. alias 251.

§. 1. **P**rima opinio asserit, internum consensum contrahentium esse materiam, verba autem esse formam. Ita Nauarrus *cap. 22. n. 20.* & Syluester *verb. matrimonium, num. 1.* Secunda contra Nauarrum docet, nempe verba esse materiam, consensum formam. Ita Maior in *4. dist. 26. quest. 1. & 3.* Tertia tenet verba ab vno prius prolata esse materiam, alterius vero verba esse formam. Ita Victoria in *summa, n. 245.* Quarta docet, verba contrahentium, esse sibi mutuo materiam, & formam, qua enim matrimonij contractum inchoant, & offerunt, materiae rationem obtinent: qua vero eundem acceptant, perficiunt, & complent, formae rationem habent. Ita DD. quos citat, & sequitur Sanchez *de matrim. to. 1. lib. 2. disp. 6.* quibus ego addo Coninch. *de Sacram. disp. 24. dub. 3. num. 32. & 33.* Villalobos in *summa tom. 1. tract. 13. diffic. 6. num. 2.* & Suarez in *3. part. tom. 3. disp. 2. sect. 1. asser. 1.* Quinta opinio asserit, materiam huius Sacramenti esse coniugum corpora mutuo tradenda, formam vero esse verba coniugum contrahentium. Ita Paludanus, Couarruias, D. Antoninus, & alij, quos citat, & sequitur Layman. in *Theol. moral. lib. 5. tract. 10. punct. 1. cap. 2. num. 3.*

2. Mihi quarta opinio magis placet. Sed quanam sit materia & forma in matrimonio contrahendo per procuratorem inter absentes, vide Sanchez *to. 1. lib. 2. disp. 11. g. 4. n. 28.* cuius sententia displicet Basilio Pontio *de matrim. lib. 1. cap. 10. num. 6.*

RESOL. XCVIII.

An Parochus teneatur sub mortali interrogare sponsum de mutuo consensu?
Et notatur non teneri Parochum interrogare sponsum, si contrahentes, an aliquod impedimentum habeant, ne contrahere possint? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 294. alias 294.

§. 1. **R**espondeo quoddam debet Parochus vitare consensu ante contractum, an scilicet libere consentiat, vt praecipit Concil. Tridentinum *sess. 24. cap. 1.* cuius tamen ommissio, quando alius Parochus confectus libere consentire, est leuis, & tantum culpa venialis. Et ita docent Coninch *de Sacram. disp. 27. dub. 3. concl. 4. n. 74.* & Sanchez *tom. 1. lib. 3. disp. 38. num. 8.* Guttierrez *vbi infra.*

2. Notandum est etiam hic contra Veracruza in *speculo in appendice dub. 2. concl. 1. & 2.* non teneri Parochum interrogare contrahentes an aliquod impedimentum habeant ne contrahere possint, & ita tenet Guttierrez *de matrim. cap. 69. n. 17.* & Sanchez *vbi supra num. 10.*

RESOL. XCIX.

An Parochus, si intellecto consensu contrahentium, non dicat, ego vos coniungo in nomine Patris, &c. peccet mortaliter? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 256. alias 256.

§. 1. **A**ffirmatiue respondet Rebellus *part. 2. lib. 2. g. 7. sent. 2. n. 4.* vbi sic ait. Opus est vt Parochus intellecto vtriusque consensu dicat, Ego vos coniungo in nomine Patris, &c. vel aliis verbis vtatur iuxta Prouinciae consuetudinem. Quae verba licet non sint de necessitate Sacramenti, cum sint forma ipsius, sunt tamen de necessitate praecipui sub mortali obligantis, adhibenda. Ita ille, & post illum Cenedus in *99. Can. quest. 30. num. 38.* & Zarnardus in *direct. part. 1. de sacram. matrim. c. 10. g. 27.*

2. At contrariam sententiam tenet Villalobos in *sum. tom. 1. tract. 13. diffic. 6. num. 3.* sic asserens [No obstante, que el Concilio dize que el Paroco entendiendo el consentimiento de las partes diga aquellas palabras.] Ego vos in matrimonio coniungo in nomine Patris, &c. [d otras segun el vso recebido de la tierra, lo qual dize Rebellio que obliga a peccado mortal, mas yo soy de parecer, que obliga solo a venial, porque ni las palabras son de materia, que den a entender otra cosa, ni la materia es grave.] Sic ille, & ante illum Guttierrez *de matrim. cap. 69. n. 16.* Sanchez *tom. 3. lib. 8. disp. 38. num. 7.* & Coninch. *de Sacram. disp. 27. dub. 4. num. 45.* & ego hanc sententiam teneo.

RESOL. C.

An si Parochus, dum matrimonium contrahitur, si distractus, & non aduertat ad ea, que sunt essentia, dictum matrimonium sit validum?
Et quid est dicendum de testibus in praedicto casu?
Et an, si Parochus contradicente celebratur matrimonium, sit validum?
Et curissime inferitur, an si Sacerdos proferat super materiam legitimam formam Sacramentorum, sit